

Morten Messerschmidt (DF):

Nu vil jeg gerne have mig forbeholdt selv at definere, hvem og hvad jeg elsker. Det tror jeg vil være det mest rigtige, også af hensyn til andre mennesker. Jeg kan godt sådan i en snæver bemærkning nævne, at vi i Dansk Folkeparti ikke elsker Nicetraktaten. Det havde vi også givet udtryk for ved den folkeafstemning, vi har ønsket, hvis udenrigsministerens parti ellers havde tilladt en sådan folkeafstemning.

Men jeg kunne godt tænke mig at vide, om den egentlige årsag til, at man nu står og nærmest er ved at aflyse den her folkeafstemning den 27. september, ikke i virkeligheden er, at man bare er bange for at få et nej, altså man er bange for det, der er sket i Holland og i Frankrig? Man er bange, fordi Das Bild i Tyskland netop har gennemført en meningsundersøgelse, hvor op mod 400.000 tyskere har deltaget, som viser, at over 90 pct. af tyskerne faktisk er modstandere af forfatningen. Man er bange, fordi England – og jeg har også hørt Tjekkiet – vil aflyse deres folkeafstemninger.

Man er simpelt hen ude af frit med befolkningerne, og er det på den baggrund så ikke forkert, at man ikke siger, at man vil aflyse den, men at man bare siger, at man vil udskyde den? For uanset i hvor lang tid man udskyder den, går den stadig væk i modsat retning af, hvad europerne ønsker.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg mener faktisk ikke, at man skal udskrive folkeafstemninger, alt efter hvordan meningsmålingerne ser ud. Når man udskriver en folkeafstemning, ved man jo godt, at der er lang tid til, at folkeafstemningen finder sted. Så uanset om man har udskrevet en folkeafstemning på et tidspunkt med et stort ja i meningsmålingerne, ved man jo godt, at det kan ende med et nej. Det har vi jo faktisk to fortilfælde, der viser, i den nyere danmarkshistorie. Så dumme er vi heller ikke i regeringen, og derfor hverken bestiller vi eller aflyser vi folkeafstemninger efter meningsmålingerne.

Og det, det altså drejer sig om, og som jeg har sagt nu flere gange i dag, er, at vi ikke er bange for noget, men vi vil ikke sende noget ud til vælgerne, som ikke også er det, det ender med at blive. Det er altså klarhed, vi går efter, og den kan vi få ved de franske og hollandske meldinger, håber jeg på, under topmødet.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som medspørger.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil bare starte med at gøre udenrigsministeren klar over, hvad spørgsmålet handler om. Det handler nemlig om, hvad udenrigsministeren mener at fremtiden for EU-forfatningen er efter det franske og det hollandske nej.

Hvis nu jeg fik det spørgsmål, ville jeg efter almindelige demokratiske spilleregler sige: Den er væk, den er død, den er borte. Men det er jo ikke det, udenrigsministeren siger, og det er derfor, at vi må spørge: Hvad er den så?

I den forbindelse vil jeg spørge udenrigsministeren, om det er sådan, at udenrigsministeren møder op med nogle indgange, som bl.a. kunne være at bruge de erfaringer, der tidligere har været i Danmark i forbindelse med nej i 1992. Er det den slags løsninger, udenrigsministeren mener man kan finde, eller hvad er det ellers for nogle løsninger, man kan finde, hvis det ikke bare er: Nej, den er væk.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det synes jeg er et udmærket og konstruktivt spørgsmål. Men det var jo ikke sådan, at Frankrig eller Tyskland eller Holland kom og fortalte Danmark, hvad Danmark skulle gøre i 1992 efter det danske nej. Det havde vi også fundet meget upassende. Og derfor ville det være totalt upassende, om jeg nu fortalte Frankrig og Holland, som hr. Arbo-Bæhr gerne vil have, at jeg gør, hvad de skal gøre. Det ville vi ikke have fundet os i, og hvorfor skal vi opføre os over for andre, som vi ikke selv vil have andre opfører sig over for os? Det er sådan en god gammel moralsk læresætning, som jeg faktisk synes er meget klog.

Kl. 13.25

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det var heller ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at jeg ikke kan forstå, at man ikke erkender, at forfatningen er færdig – den er død og borte alene efter den franske folkeafstemning – men at man øjensynligt opererer med nogle andre muligheder, end at forfatningen er død og borte. Så er det, jeg bare siger: Hvad er det for nogle forestillinger, udenrigsministeren gør sig, sådan at man i modstrid med, hvad der egentlig stod i forbindelse med traktatvedtagelsen, alligevel går efter, at den på en eller anden måde skulle kunne vedtages? For hvis det ikke kan lade sig gøre, er der